

TA PRÁČE, MATKA POKROKU

Pátek, 29 srpen 2008

Jsem v poslední době naprosto zděšen, co se u nás v Brně děje. Vůde samý úspěšný mladý rybný vohoz, bílá košile, dokonalá lajka, dokonale vypucované polobotky, každá má ústavní výraz v kšifě, mobil u dráky, pije to jedině bez bublin, bez lógru, bez alkoholu, nekouří to, bere to má to vysoké školy a univerzity, němu to nerozumí....

vo životě to ví uplně, vyhazuje to lidi z práce krtem péra, likviduje vě, na co půjde, chce to žít Zeměkouli, což je tomu často uměno, vždy za cenu nevratných omylů a z nich plynoucích ohromných ztrát. Chráno do 8mi hod, do pr to chodí v 9.30, pak to tam smrdí do večera... co vlastně maj kurva ze života? Pak se sejdou se s dcerkou; do práce chodí na 9.30, dom půjází za soumraku, ušvaná, chytrá jak motorový dudy, já su uplně blbě. Kdybych ju neměl rád, nebavil bych se (i tak se vyhejbám). Nezlobim se na ni, mám ju moc rád a mám o ni velkou starost - kam to takhle chce dovést? Pak zase tudle má sprdnul synek, taky židitel Zeměkoule, nelíbí se mu nějaké úpravy, co jsem udělal ve SVĚ chalupě, půjí to musim s nim vždy pždem zkonzultovat. Taky je ušvané ale suverénní, rozhodný, mající VĚDYCKY pravdu, já uplně blbě... Nezlobim se na něj, mám ho rád a mám o něj tím pádem velkou starost. Kam to takhle chce dovést? Vůde všichni jen do práce, do práce, do práce. Doprdě! Tak si maně vzpomínám na bolševickou Internacionálu: "...ta práce, matka pokroku a s ní armáda vtrokama...". Dost výstižné, dokonale nadčasové, hlavně s těma vtrokama! To už je tu žejmá generáční výměna, co se vo ní tehdě mluví i píse. A tak se už uplně váně chystám do starého železa.

Cejtim, že pžekážim.

Jarek